

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného **S. T., a. s., K.**, IČO X., proti povinnému **P. P., nar. X.**, trvale bytom P., o vymożenie **1 062,37 € s prísl.**, vedenej u súdneho exekútora JUDr. P. H., Exekútorický úrad R., A.R., pod sp. zn. EX 837/2007, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. P. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. augusta 2011, č. k. 14CoE/37/2011-17, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora JUDr. P. H. **o d m i e t a .**

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Poprade uznesením zo dňa 24. februára 2011, č. k. 20Er/410/2007-10 exekúciu zastavil a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. P. H., Exekútorický úrad R., A.R., trovy exekúcie v sume 44,82 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekúciu zastavil, pretože vykonaným šetrením súdny exekútor zistil nemajetnosť povinného (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku). Povinnosť nahradiť trovy exekúcie v sume 44,82 € uložil oprávnenému, pričom k odmene v sume 26,56 € a náhrade hotových výdavkov v sume 11,10 €, pripočítal DPH v sume 7,16 €. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi časovú odmenu za 3 začaté hodiny exekučnej činnosti po 6,64 €, vrátane DPH, a to za spísanie žiadosti o udelenie poverenia 0,5 hod., spísanie žiadosti o poskytnutie súčinnosti 1 hod., za ktoré činnosti bola súdnemu exekútorovi priznaná paušálna odmena v počte 6 úkonov exekučnej činnosti. Pokiaľ by súd priznal súdnemu exekútorovi aj časovú odmenu, rovnaká činnosť by bola odmenená duplicitne. Ďalej súd nepriznal časovú odmenu za : spísanie správy pre oprávneného 0,5 hod., a spracovanie návrhu na zast. exekúcie 1 hod., pretože v danom prípade nejde o čas účelne vynaložený na exekúciu, ktorý nesmeroval k vymożeniu pohľadávky oprávneného. Navyše

návrh na zastavenie tejto exekúcie podal oprávnený a súdny exekútor len predložil exekútorský spis súdu na rozhodovanie.

Krajský súd v Prešove uznesením z 31. augusta 2011, č. k. 14CoE/37/2011-17 na odvolanie súdneho exekútora uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov súdneho exekútora potvrdil. V odôvodnení uviedol, že súdny exekútor navrhoval priznať náhradu odmeny a náhradu hotových výdavkov celkom vo výške 60,62 € a v odvolaní namieta, že mu z hotových výdavkov nebola priznaná náhrada, spočívajúca v ich zvýšení o daň z pridanej hodnoty. Dôvodom, pre ktorý mu nebola priznaná uplatňovaná suma 60,62 €, nebolo však zvýšenie hotových výdavkov o DPH, ale to, že mu nebola priznaná ním účtovaná časová odmena za úkony exekučnej činnosti tak, ako to uviedol v odôvodnení súd prvého stupňa. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva aj to, že exekútorovi bola priznaná náhrada hotových výdavkov vo výške 11,10 € a zodpovedajúco jeho návrhu, táto bola zvýšená o ním uplatnenú DPH. Vychádzajúc z viazanosti odvolacím dôvodom a skutočnosti, že odvolacia námietka o nepriznaní DPH nie je dôvodná, odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Za vady konania označil to, že konajúce súdy nesprávne rozhodli, keď mu v rámci náhrady trov exekúcie nepriznali daň z pridanej hodnoty v zákonom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 10a O. s. p. prejednal dovolanie súdneho exekútora podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 a 3 O. s. p., bez nariadenia pojednávania, pričom posudzoval zachovanie lehoty pre podanie dovolania.

Občiansky súdny poriadok stanovuje v § 240 ods. 1 veta prvá k podaniu dovolania lehotu jedného mesiaca. Na rozdiel od lehoty na podanie odvolania, ktorá začína plynúť od doručenia napadnutého rozhodnutia, dovolacia lehota začína plynúť momentom, kedy napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Lehota na podanie dovolania je lehotou procesnou a pre jej počítanie, plynutie a zachovanie platí ust. § 56 a § 57 O. s. p. Ide o lehotu

zákonnú, a preto ju predseda senátu nemôže predĺžiť. Zmeškanie dovolacej lehoty, i kedy k nemu došlo z ospravedlniteľného dôvodu, nemožno odpustiť, nakoľko ust. § 240 ods. 2 O. s. p. výslovne vylučuje postup podľa § 58 O. s. p.

V danom prípade uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 15. novembra 2011. Keďže lehota na podanie dovolania je určená jedným mesiacom, s poukazom na ust. § 57 ods. 2 O. s. p. lehota na podanie predmetného dovolania uplynula dňom 15. decembra 2011.

Keďže súdny exekútor podal dovolanie až dňa 2. marca 2012, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie súdneho exekútora podľa § 218 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p. ako oneskorene podané odmietol.

Dovolací súd nepriznal procesne úspešnému oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania a súčasne mu žiadne trovy v dovolacom konaní ani nevznikli (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1, § 142 a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. januára 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová